

ГЕСНА ВОГНЕННА ТА ІНШИЙ РАДІОАКТИВНИЙ ПОПІЛ

Продовжуючи сумно актуальну тематику WW3 (до того ж водночас одвічно огидну і банально апокаліптичну), хочеться вкотре (майже по-ленінськи) заявити: **вчиться, вчиться і вчиться!** Наразі — в великокацапів (заповзято кривавих гіпервизволителів та інших псевдоантифашистів) ...

Не подобаються “вчителі”? Але ж “маємо, що маємо”!

В першу чергу слід навчитися головному принципу виживання: правильному поводженню з ворогами — подекуди це називається “великобританська допомога”. Не в прямому сенсі, звісно...

Для контрасту згадаємо хоча б **суцільні винищення мирного населення** (зараз це називається “геноцид”) тоді ще руської (тобто середньовічно-української) Новгород-Сіверщини ордами москальських опричників царька-самозванця Ваньки Грізного чи вже нахабно обізваного “малоросійським” Батурина — кривавою юрбою “потішних” імператора-самозванця Петрушки Антихриста. Не кажучи вже про осіяною криваво-сатанинським стягом (з символікою перехрещених Серпа Жниця та Відьомського Молота) Імперію Зла і її досі незліченні жертви. І все це — так-так, абсолютно все — із потурання і благословіння, за цілковитої (“анафемствуючої” будь-які ознаки волі і думки) підтримки псевдоправославної антихристиянської церкви т. з. МП! То чи є щось нове по суті у цьому садистському шабаші під назвою “руSSкий мирЪ”? Питання риторичне.

Проте, повернемося до суті вищенаведеного вислову про навчання — звісно, ближче до нас, тобто згадавши Шевченкове “**чужого навчайтеся та свого не цурайтеся**”.

Насправді вже багато чого було “вивчено” в “братанів” і застосовано на практиці можновладцями вже начебто незалежної України. В першу чергу це : суцільний дерибан разом із зажерливим хаптурництвом і глумлива безвідповідальність вкупі з тотальними безкарністю і беззаконням. На цьому (підкресленому ще й безпринципною зрадливістю) фоні особливо вирізняється **все зростаючі переслідування і вбивства патріотів** (з особливим цинізмом, як найбільшої загрози, — дієвих). Підставляння “невмирущих” під кулі на Майдані та передовій — взагалі повсякденність. Але тих, кому вдалося вижити (не дивлячись на зрадницькі накази “вогонь не відкривати” та “зброю не використовувати” і загалом відведене й відібране озброєння разом із технікою, включно з наданою волонтерами та взятою в якості трофеїв!), цькують вже місцеві “правопохоронці” (чи то “безправ’яохоронці”, якщо “н” хтось не помітив чи не зрозумів) — у вигляді ментів, СБУшників та, звісно, прокурорів і суддів. Дивом вцілілих патріотів обманюють, ображають, провокують, підставляють, заарештовують, звинувачують, засуджують, тощо... Вочевидь їх головна провина в тому, що вони зуміли навчитися виживати у боях і (можливо) збираються (чи просто гіпотетично здатні) застосувати свої навички виживання під час війни (по факту — знищення ворогів) супроти інших окупантів — тепер вже місцевих, які, як показує практика, значно небезпечніші. Нажаль, досі по суті залишається без належної уваги моє старе очевидне зауваження про те, що **перш ніж пхатися на передову, слід переконатися, що ворога не залишилося за спиною**.

Тепер усілякі “депутани” від ЗМІ (сподіваюсь, поки що) безкарно розводять плітки про існування якихось міфічних відеозаписів на стільникових телефонах, які начебто стовідсотково доводять провину окремих українських добровольців. При цьому ці записи чомусь ніхто не бачив, не бачить і, вочевидь, ніколи не побачить (певно, тому що занадто коштовно правильно змонтувати спецефекти та знайти одночасно вкрай дурних і більш-менш здатних “одноразових” акторів — адже дешеві фейки в нас навчилися навіть де-які діти чітко визначати). Натомість блюзнірські монтується якась вбога агітка в стилі “по-Russia-today” на основі записів закритого (начебто неопублічного) судового засідання. І ось всі бажаючі з загальнодержавних “дуровізорів” можуть споглядати ну дуже зухвалу поведінку (і що з того, що безпідставно) заґратованих і послухати їх вкрай неприємні (нецензурні) думки стосовно згаданих “великоповажних правопохоронців” та побажання лжесвідкам горіти в пеклі (а це вже майже погрози!). Ну от як подібне зухвальство може не обурювати (особливо всіляких “Мундіозів” та інших проФФФесіоналів по термовізорам і генетичним аналізам жувальних гумок)? Це ж хіба така собі суперсолдатка матюкати ліліПутіна та його суддів може (честь і хвала їй, героїні, яка

так хоробро здалася у полон, а потім так відважно перед телекамерами репетувала!) — але щоб місцеві бідахи голосно осуджували бліді копії “великобратанських” самодурів — такого ні в якому разі не можна допускати (бо, як відомо, тутешні елітні виродки у мантіях не просто недоторканні, а майже святі)!

Хоч і неприємно (а раніше — до “чесного обміну” — ще й децю незручно було) казати про таке, але коли вже пригадалося... Ну от наскільки треба бути наївним, аби покласти величезні сподівання у таку високоінтелектуальній (за суттю, а не сталою практикою, звісно) галузі, як законотворчість, на таку собі “месіанськи обдаровану” солдафоншу (добре, хоч не закінчену уркогоаншу чи самовдоволену аферистку — і такого усюди вистачає)? Ну от що можна очікувати від тієї, яка повсякчасно щиро співчуває ворогам, яким хоробро здалася у полон і галасне матюкалася опісля щодо цього неприємного факту? Зрештою, це все, що їй в таких сумних обставинах лишалося — і, треба визнати, з цим вона впоралася, причому вельми пафосно і яскраво. Звісно, не лишилися в накладі і ті, хто на цьому також чимало попіарився, не менш пафосно надавши їй “величні статуси” (різних депутатів, делегатів та інших представників). І, як завжди, це вже “повилазило боком” загалом для суспільства і країни — а це ж тільки початок! Коротше, як вже неодноразово було зазначено, майже всі задоволені.

На цьому блюзнірсько-шизоїдному фоні якось бліднуть інші риторичні запитання.

На кшталт:

- Чому підкреслено мирні (цього разу наші!) військові (на бронетехніці та при повному боекомплекті) досі “випадково не блукають” лісами Підмосков’я та/чи болотами Пітеру?
- Чому (замість належного відношення до окупанта) з миром і найкращими побажаннями (одразу після старанного відгодовування та якісного санаторного лікування) відпускаються до Хуйлостану важко взяті у полон вороги (пригадаємо, що спецвиродки ці були полонені із втратами патріотів, які їх рятували від “дружнього вогню”)? Чому хоча б лінію розмежування, а краще взагалі україно-російський кордон не демарковано досі частоколом із насадженими довбешками та/чи дупами масово “відсутніх” тут “зелених братанів”?
- Чому в нас досі використовується методика ведення бойових дій (окопна війна), яка застаріла ще наприкінці WW1? Чому вкладаються незліченні кошти у відновлення і ремонт застарілої техніки та (в кращому випадку) її модернізацію — зокрема у танки та легку бронетехніку (хоча вона була основою бойових дій — разом із “класичною” артилерією та авіацією — хіба у WW2)? Чому всі (окрім альтернативних “геніїв” місцевого розливу) розуміють, що основою бойових систем WW3 є ракетна техніка (зокрема для масового ураження) та сили швидкого реагування (для надточних операцій)? І чому на фоні цих очевидних речей наш ВПК вперто і тупо продовжує модернізувати застарілий соФФковий непотріб на кшталт “чебурашки”(АКСУ)/“драгунівки”/РПК/тощо — замість того, аби налагодити масовий випуск якісних (точних і потужних) ракетних систем (Україна — світовий лідер в ракетній і радарній техніці та серед лідерів у системах наведення, принаймні поки що)?
- Чому такий собі “гібридний президент” не каже прямо, чесно і по суті про WW3, а постійно триндить в стилі Л. (Лукавого/Леніна) виключно про недоперемир’я-псевдоАТО та “безальтернативні Мінські домовленості №”? Хоча нещодавно у храмі йому вистачило нахабства ляпнути очевидну брехню знову (як колись про свої величні “звершення” і “досягнення” — у порівнянні з “непотрібними” волонтерами) — цього разу про те, начебто він завжди полюбляє називати речі своїми іменами, а зокрема й війну — війною...
- Чому не тільки стара військова техніка з Великокацапії вільно та безкарно стріляє (в тому числі і з-за кордону) по українцям і безперешкодно катається по українській землі, а й все більше підтягуються і нахабно випробовуються на живих мішенях (і військових, і цивільних) надновітні версії ворожого озброєння — до того ж всі ці “досягнення” прославляються не тільки у Великотартарії, а й у місцевих ЗМІ (чисельні втрати “невмирущих” та скалічених патріотів ведуться повсякденно — як наочна реклама нездарності місцевого керівництва та “безсумнівних досягнень” великокацапської зброї)? Хоча українцям на передовій перманентно заборонено використовувати озброєння (навіть трофейне), при цьому чимало місцевих новинок постійно глумливо демонструється по “дуровізору”, марно випалюючи ресурс і хитрожопо відмиваючи кошти на всіляких “генеральських танцях” (на полігонах, якнайдалі від реальних військових дій) — звісно, й

самі “поважні особи” при параді, знову в новеньких нарядах (наче “весільні генералісимуци”) ... Це така асинхронна відповідь “по-мЄлкороSSьки” чи тупо показ мод?

- Чому взагалі коли міжнародна політика нагадує складну партію в шахи, а “Третій Вавилон” в чергове грається в свої звичні (*перевірені часом*) садо-уркоганські забавки (*під девізом “підсери сусіду — ще й поносом із кров’ю”*), місцеве керівництво (*політичне, військове, тощо*) вперто грає в зрадливі піддавки? Походу ще й дерибанить (*заганяючи населення і країну в неоплатні борги на багато поколінь*) навіть не мільярди (*не те що якісь там мільйони*) — рахунок давно вже йде на трильйони!
- Чому зрештою настільки очевидною є відповідь на лукаво-бездарне москальське запитання “що робити й хто винен”, але з боку держави жодних належних дій натомість?

Такі риторичні “чому” і навіть “коли” можна задавати без кінця. Одноманітно-лукава відповідь на всі їх варіації оголошена давно: “маємо, що маємо”. Тож, поки оце “маєння” (*тобто разом з усіма його апологетами, звичайно*) не буде знищено докорінно — нічого не зміниться на краще, *далі буде тільки гірше!*

Зрештою, якщо *історія вчить, що вона нічому ні вчить*, то **слід все робити самотужки** (*як завжди*), починаючи з кожного місцевого окупанта, зрадника, афериста, уркогана, тощо — аби вони самі (*з жахом!*) тікали звідси (*і щоб аж земля під ними палала — відповідно до слів Христа про Геєну Вогненну!*). Іншої методи “лікування” системи і “одужання” країни (*тим більше деокупації*) не існує в принципі. А якщо хтось досі нічого не навчився за майже півтисячорічну патологічну криваво-садистську історію Московії, включно з майже сторічною історією **Імперії Зла**, то, знову ж таки, всі мають чергову (*і, сподіваємося, не останню*) можливість повчитися зараз — на Імперії коЗла. І нехай ніякий міфічний радіоактивний попіл нас не зіб’є зі шляху, навіть в лихопомних лісах Підмосков’я!